



Aslan **A** ile başlar,
Araba **A** ile, **A**rmut **A** ile, **A**yva **A** ile...

A ile başlar yeryüzündeki beş kıta bile:
Asyaya **A** ile, **A**vrupa **A** ile, **A**frika **A** ile,
Amerika **A** ile, **A**vustralya **A** ile...

Kim bilir daha ne kadar sözcük başlar **A** ile, biter **A** ile...

Ah aman, şu **A**lfabe ne bitmez çile!..





Bir **B**erber **B**ir **B**erbere;
Bre **B**erber gel **B**eraber **B**ir **B**erber dükkânı açalım,
demiş.

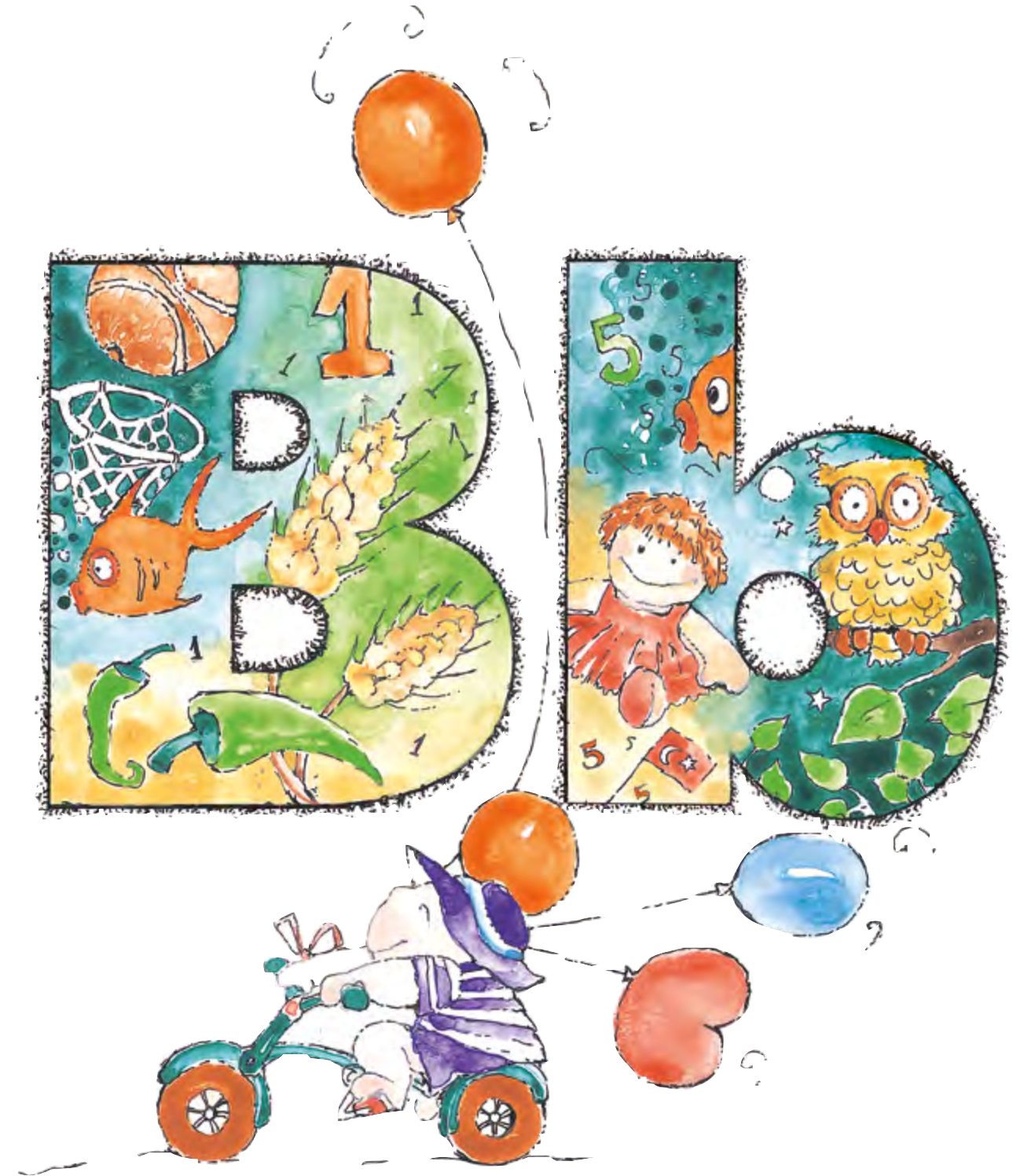
Haydi hızlı hızlı:

Bir **B**erber **B**ir **B**erbere, **B**re **B**erber gel **B**eraber...

Bırak **B**erberi merberi.

Budala mısın ne!

Bu ne **B**içim Alfabe?





Cami kapısından sığmaz,
ceviz kabuğundan sığar,
deve yavrusundan büyük,
kalem kutusundan küçük,
kan kırmızı, süt beyaz...

Neymiş bakalım bu tuhaf bulmaca?
Sor soruştur, çözmeye uğraş, düşün biraz...





Çiçekler... Çiçek adları...

Bir anda kaç tane Çiçek adı sayabilir ki insan?

Yirmi beş tane sıralayabilir mi hemen?

Örneğin: Gül, karanfil, şebboy, aslanağzı, zambak, ortanca, yıldız, papatya, sardunya, nilüfer, leylak, sümbül, gelincik, lale, menekşe, mine, begonya, camgüzeli, unutmabeni, çiğdem, küpeçiçeği, lavanta, akşamsefası, boruçiçeği, açalya, mimoza, manolya, orkide, yasemin...

Ya gerisi?..

